

[Arbejdsministeren.]

arbejde, og det er jo et forhold, som påkalder et ganske særlig nært samarbejde mellem den, der skal omskoles, virksomheden, hvor omskoling skal ske, og hvor arbejdet senere skal foregå, og de uddannelseskonsulenter, som skal formidle og hjælpe til med dette. Behovet for en sådan særlig omskolingsvirksomhed, tror jeg man må erkende, er nok særlig stærkt i områder med et udifferentieret arbejdsmarked og et svagt udviklet erhvervsliv samt i relation til personkategorier, hvis placeringsmuligheder der knytter sig særlige problemer til. Det er altså grunden til, at der er foretaget den afgrænsning i anvendelsen af omskolingsforanstaltningerne, som fremgår af lovforslaget. Man kan for så vidt diskutere, om den er for snæver, men det er da i hvert fald en begyndelse og en begyndelse på de områder, hvor der er mest behov for det.

Hr. Erling Dinesen spurgte, om der i øvrigt tænkes stillet tilstrækkelige midler til rådighed for de erhvervsmæssige uddannelser af ikke-faglærte, og jeg forstod også for efteruddannelse af faglærte — altså de arbejdsmarkedsuddannelser, der ikke netop omhandles i det foreliggende lovforslag. Jeg kan derom sige, at det er da klart, det må være mit sigte, at der ikke sker nogen adgangsbegrænsning til disse arbejdsmarkedsuddannelser, og det fremgår da også af statsministerens åbningstale her i oktober måned, at der stiles mod en sådan udbygningstakt på disse områder, at der ikke bliver tale om en egentlig adgangsbegrænsning til arbejdsmarkedsuddannelserne.

Forskellige har været inde på spørgsmålet om vilkårene for de uddannelsessøgende i henhold til det lovforslag, som her er til behandling, og jeg kan herom sige, at de tanker, jeg har gjort mig, og som også gerne skulle fremgå af bemærkningerne til lovforslaget, går ud på, at det er ikke hensigten at devaluere de gældende godtgørelsesordninger, som vi kender ved de kursus, der oprettes for erhvervsmæssige uddannelser for ikke-faglærte og efteruddannelseskurser for faglærte. For det første skal den omskoling, der sker efter det foreliggende lovforslag, jo ikke træde i stedet for tilfælde, hvor der i forvejen foreligger uddannelsesmuligheder efter de gældende ordninger. Og for det andet vil de godtgørelsesordninger for de

kursussøgende, som findes efter de gældende ordninger, jo kunne være og vil være en egnet skabelon for de godtgørelser, der skal ske i mange tilfælde ved omskoling efter det foreliggende lovforslag. Men jeg må dog tilføje, at der kan forekomme andre tilfælde — f. eks. nævner jeg orienteringskursus med henblik på valg af uddannelse — hvor det ikke er sikkert, at godtgørelse efter det fra hidtidige ordninger kendte niveau vil være umiddelbart rimelig. Men det er altså et af de problemer, som bl. a. det udvalg, der skal administrere lovgivningen, skal prøve på at finde frem til en god løsning på, og det kan jo også drøftes i det udvalg, som kommer til at beskæftige sig med lovforslaget.

Hr. P. E. Eriksen var også inde på dette spørgsmål om godtgørelsesordningerne og henviste til sit spørgsmål til mig i sommer om, hvordan erhvervsdrivende er stillet i henseende til at få godtgørelse, når de deltager i kurser til erhvervsmæssig uddannelse af ikke-faglærte. Jeg kan sige, at det spørgsmål blev jo forelagt for arbejdsmarkedsnævnet, og jeg har ikke endnu hørt arbejdsmarkedsnævnets mening derom. Sagen er jo, at denne godtgørelsesordning er knyttet til betingelserne for at kunne opnå arbejdsløshedsunderstøttelse, og disse betingelser fastsættes af arbejdsmarkedet. Derfor er der altså en forbindelse mellem arbejdsløshedslovgivningen og godtgørelsesordningerne.

Men i den forbindelse skal jeg tilføje, at det er ikke tanken — i hvert fald er det ikke min tanke — at den godtgørelse, der skal ydes til omskolingsøgende i henhold til det lovforslag, vi behandler her, skal knyttes til de samme betingelser.

I øvrigt skal jeg henvise hr. P. E. Eriksen til, at jeg i fremsættelsen af lovforslaget har gjort opmærksom på, at tiden nok snart er moden til, at man på et mere generelt grundlag tager spørgsmålet om støtten, der bør ydes under kortvarige erhvervsmæssige uddannelser for voksne, op til behandling. Baggrunden for denne bemærkning er jo, at vi forhåbentlig inden alt for længe får revideret arbejdsløshedslovens bestemmelser om arbejdsløshedsunderstøttelser. Endvidere foreligger jo forslag fra von Eyben-udvalget om andre uddannelsessøgendes forhold under uddannelse, og dermed vil der være tilvejebragt nogle af de forudsætninger, der må være til stede for at kunne vurdere